

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 231/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. A. G., B., zastúpenej advokátkou JUDr. A. T., K., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Obce B. v stavebnom konaní vedenom pod sp. zn. 2117-Zast./07-Kar. a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. A. G. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. júna 2009 doručená sťažnosť MUDr. A. G., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Obce B. (ďalej len „obec“ alebo „stavebný úrad“) v stavebnom konaní vedenom pod sp. zn. 2117-Zast./07-Kar.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že 26. novembra 2007 podala žiadosť o vydanie stavebného povolenia na stavbu rodinného domu v katastrálnom území obce. Žiadosť viackrát doplnila. Obec ako stavebný úrad 26. februára 2008 stavebné konanie zastavila. Na odvolanie sťažovateľky Krajský stavebný úrad v B. 9. mája 2008 rozhodnutie obce zrušil a vec jej vrátil na ďalšie prerokovanie a rozhodnutie. Stavebný úrad „*však rozhodnutie Krajského stavebného úradu ignoroval a ďalej nekonal, nerešpektoval zákonné lehoty a ani sťažovateľku neupovedomil o prípadnom predĺžení zákonnej lehoty s uvedením dôvodov v zmysle § 49 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov t. j. bol nečinný*“.

Sťažovateľka 20. augusta 2008 podala „*podnet na prijatie opatrenia voči nečinnosti obce Krajskému stavebnému úradu v B... Dňa 30. 9. 2008 Krajský stavebný úrad podnet postúpil obci podľa ust. § 20 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, o čom sťažovateľku upovedomil.*“.

Sťažovateľka tiež 5. septembra 2008 adresovala Okresnej prokuratúre v P. podnet na preskúmanie zákonnosti postupu stavebného úradu, ktorý bol vybavený prokurátorom 7. novembra 2008 upozornením stavebného úradu „*za účelom odstránenia porušovania zákonov a ostatných všeobecných záväzných právnych predpisov*“.

Napokon sťažovateľka 8. septembra 2008 podala na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „*krajský súd*“) žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „*OSP*“). Krajský súd uznesením č. k. 2 S 142/08-22 z 10. decembra 2008 uložil stavebnému úradu povinnosť vo veci konať a rozhodnúť.

Stavebné povolenie však obec nevydala ani v lehote určenej v rozhodnutí krajského súdu. Až na základe opakovaných výziev sťažovateľky bola stavba rodinného domu rozhodnutím obce č. SÚ-359-209-IDT z 25. marca 2009 povolená.

Podľa sťažovateľky obec „porušila svojim postupom ustanovenie § 49 zák. č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov, čím vznikli v konaní priesťahy a bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“. Preto navrhla, aby ústavný súd o podanej sťažnosti takto rozhodol:

„1. Základné právo MUDr. A. G. na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov upraveného v čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky proti postupu obce B. ako stavebného úradu, rozhodnutie o povolení stavby RD č. j. 2117-Zast./07-Kar v spojení s rozhodnutím č. j.: SÚ-359-209-IDT porušené bolo.

2. Sťažovateľke priznáva finančné zadostučinenie v sume 3.500,- € (slovom: tritisícpäťsto eur), ktoré je Obec B., stavebný úrad, B. povinná sťažovateľke vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu).

3. Sťažovateľke priznáva trovy právneho zastúpenia 276,13,- €, ktoré je Obec B., stavebný úrad, B., povinná sťažovateľke vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu) na účet právnej zástupkyne sťažovateľky JUDr. A. T., bank. spoj. T. a. s., č. účtu:...”

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priesťahov a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní

pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústava podľa už citovaného čl. 127 ods. 1 podmieňuje právomoc ústavného súdu na konanie o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb zistením, že ochranu tam uvedeným právam a slobodám neposkytuje iný súd. V opačnom prípade ústavný súd nemá dostatok právomoci na poskytnutie takejto ochrany a predbežne prerokúvanú sťažnosť musí odmietnuť (ide o tzv. princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu).

Skutočnosť, že sťažovateľka namieta porušenie označených základných práv postupom obce ako prvostupňového stavebného úradu, privádza ústavný súd k záveru o nedostatku právomoci na preskúmavanie takého postupu. Ak sa totiž fyzická osoba alebo právnická osoba domnieva, že obec nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinná, môže sa podľa § 250t ods. 1 OSP domáhať na všeobecnom súde, aby tento vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Túto možnosť sťažovateľka aj využila a krajský súd jej návrhu vyhovel. V prípade sťažovateľky teda existoval iný súd oprávnený poskytnúť ochranu jej základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Existencia právomoci všeobecného súdu vylučuje právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základnému právu sťažovateľky, preto bolo potrebné predloženie sťažnosť odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa už ústavný súd nezaoberal ďalšími požiadavkami formulovanými sťažovateľkou v sťažnostnom návrhu (priznanie primeraného finančného zadosťučinenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júla 2009